




Österreichische Nationalbibliothek
+Z228151205

LADO HORVATSKI,

ILITI

SIBILLA,

ZVERHU MNENJA DOJDUČEH

PRIPETČENJ

NA

DEVET VIL

RAZLUČENA.

PO

NEGDAŠNJEM KNEZU

PAVLU VITEZOVIČU

NAPRAVLJENA.

ZA KRATČENJE VREMENA, I DUGOGA ČASA PRETISKANA.



U ZAGREBU,
Troškom Franje Župana.
1864.

Tiskom jermenskoga Monastira u Beču.

OPOMENEK

K-DOBROVOLJNOMU ČTEVCU.

Neje vaše znati vremena, ali hipe, koje Otec zaderžal je vu svojoj oblasti. **Čin. Apošt. d. 1. r. 7.**

Imaš i pak ovo, dobronagnjen Čtevec, na svetlo danu Sibillu; ne da po njoj Tebi srěću, ali nesrěću, ali ostala buduča vremena, i pripetčenja nazvestim, ali da ti vu ova věru i ufanje Tvoje postaviš, znajuči, da kak god vremena i hipe, ovak ostala pripetčenja Otec Nebeski sebi je zaderžal tak, da niti meni; niti onomu, koi je ova složil, je nazvestil; komu se kaj pripetiti hoče; nego da ono vreme, koje morebiti vu kerčmi, ali vu kojeh pogibeljneh meztah, z-bantuvanjem Božjem, ali z-kvarom tugjega poštenoga glasa bi potrošil, domaz-ovum igrum sebi prikratiš, i potrošiš; imajuči vsigdar na pameti pervu zapoved Božju: Ja jesem Gospodin Bog tvoj, nemaj drugeh Bogov pred menum. Primi anda ovo moje delo, s-onem serdcem, i nakanenjem, z-kojem ja nje i pak na svetlo dajem, ter služi si ž-njim na razveselenje tvoje tak, da i vu mojem delu, i vu tvojem razveselenju hvalil se bude Gospodin Bog, komu vsa slava moja naj bude na vekšu diku i poštenje.

LADO.

1. Budeš li zdrav letos? Poglej na A
2. Bude li tebi srećno vu žitku hodilo? B
3. Hočeš li vu tvojoj misli napreduvati? C
4. Bude li tvoja misel vuslišana? Č
5. Bude li tvoja želja spunjena? D
6. Budeš li bogat? Dj
7. Imaš li zkorom vu zakon stupiti? E
8. Bude li ti srećno vu zakonu hodilo? F
9. Budeš li detcu imal, (la)? G
10. Jeli je ona jošče djevojka? Gj
11. Pojdeš li zkoro za muža? H
12. Hočeš li mladenca, ali vdovca dobiti? I
13. Bude li tebe tvoj muž bil, ali ljubil? J
14. Obderžiš li do zakona poštenje? K
15. Jeli ona žena svojemu mužu věrna? L
16. Bude li on tvoj, ali ona tvoja, koju želiš? Lj
17. Imaš li onu vzeti, koja bi tebe ŕada? M
18. Ljubi li tebe pravo on, ali ona? N
19. Misli li prav on z-tobum, ali ona? Nj
20. Jeli istina kaj je povedano? O
21. Kaj tvoja senja znamenuje? P
22. Najdeš li zgubljeno? R
23. Bude li ti srećen ov put? S
24. Hoćeju li te radi prijeti, kam kaniš? Š
25. Ozdravi li on beteznik? T
26. Budeš li dugo živel, ali živela? U
27. Z-kakvum smertjum vumreš? V

OSEK.			SISAK.			ČAKOVEC.			CERNIK.		
Vil.	Vers.		Vil.	Vers.		Vil.	Vers.		Vil.	Vers.	
⚀ ⚀	1	1	⚀ ⚀	2	1	⚀ ⚀	3	1	⚀ ⚀	4	1
⚀ ⚁	2	2	⚀ ⚁	3	2	⚀ ⚁	4	2	⚀ ⚁	5	2
⚀ ⚂	3	3	⚀ ⚂	4	3	⚀ ⚂	5	3	⚀ ⚂	6	3
⚀ ⚃	4	4	⚀ ⚃	5	4	⚀ ⚃	6	4	⚀ ⚃	7	4
⚀ ⚄	5	5	⚀ ⚄	6	5	⚀ ⚄	7	5	⚀ ⚄	8	5
⚀ ⚅	6	6	⚀ ⚅	7	6	⚀ ⚅	8	6	⚀ ⚅	9	6
⚁ ⚁	7	7	⚁ ⚁	8	7	⚁ ⚁	9	7	⚁ ⚁	1	7
⚁ ⚂	8	8	⚁ ⚂	9	8	⚁ ⚂	1	8	⚁ ⚂	2	8
⚁ ⚃	9	9	⚁ ⚃	1	9	⚁ ⚃	2	9	⚁ ⚃	3	9
⚁ ⚄	1	28	⚁ ⚄	2	28	⚁ ⚄	3	28	⚁ ⚄	4	28
⚁ ⚅	2	29	⚁ ⚅	3	29	⚁ ⚅	4	29	⚁ ⚅	5	29
⚂ ⚂	3	30	⚂ ⚂	4	30	⚂ ⚂	5	30	⚂ ⚂	6	30
⚂ ⚃	4	31	⚂ ⚃	5	31	⚂ ⚃	6	31	⚂ ⚃	7	31
⚂ ⚄	5	32	⚂ ⚄	6	32	⚂ ⚄	7	32	⚂ ⚄	8	32
⚂ ⚅	6	33	⚂ ⚅	7	33	⚂ ⚅	8	33	⚂ ⚅	9	33
⚃ ⚃	7	34	⚃ ⚃	8	34	⚃ ⚃	9	34	⚃ ⚃	1	34
⚃ ⚄	8	35	⚃ ⚄	9	35	⚃ ⚄	1	35	⚃ ⚄	2	35
⚃ ⚅	9	36	⚃ ⚅	1	36	⚃ ⚅	2	36	⚃ ⚅	3	36
⚄ ⚄	1	55	⚄ ⚄	2	55	⚄ ⚄	3	55	⚄ ⚄	4	55
⚄ ⚅	2	56	⚄ ⚅	3	56	⚄ ⚅	4	56	⚄ ⚅	5	56
⚅ ⚅	3	57	⚅ ⚅	4	57	⚅ ⚅	5	57	⚅ ⚅	6	57

Kad su se razišle Vile po Gradovi,
V-kojeh se k-njim priprava gotovi.
A Na pitanje tvoje vu Osek ču te slati,
Pak ti Vila onda odgovor če dati.
B Ako hočeš znati, ter ti se tak vidi,
Svetuvati ču ti, do Siska odidi.
C V-Čakovečki lozi sedi vila mlada,
Koja delji onde odgovore rada.
Č Do Cernika prejdi, ako češ to znati,
Tamo vila sedi, ka če povedati.

GRADIŠKA.			VARADIN.			IVANIC.			KARLOVAC.		
Vil.	Vers.		Vil.	Vers.		Vil.	Vers.		Vil.	Vers.	
⚀⚀	5	1	⚀⚀	6	1	⚀⚀	7	1	⚀⚀	8	1
⚀⚁	6	2	⚀⚁	7	2	⚀⚁	8	2	⚀⚁	9	2
⚀⚂	7	3	⚀⚂	8	3	⚀⚂	9	3	⚀⚂	1	3
⚀⚃	8	4	⚀⚃	9	4	⚀⚃	1	4	⚀⚃	2	4
⚀⚄	9	5	⚀⚄	1	5	⚀⚄	2	5	⚀⚄	3	5
⚀⚅	1	6	⚀⚅	2	6	⚀⚅	3	6	⚀⚅	4	6
⚁⚁	2	7	⚁⚁	3	7	⚁⚁	4	7	⚁⚁	5	7
⚁⚂	3	8	⚁⚂	4	8	⚁⚂	5	8	⚁⚂	6	8
⚁⚃	4	9	⚁⚃	5	9	⚁⚃	6	9	⚁⚃	7	9
⚁⚄	5	28	⚁⚄	6	28	⚁⚄	7	28	⚁⚄	8	28
⚁⚅	6	29	⚁⚅	7	29	⚁⚅	8	29	⚁⚅	9	29
⚂⚂	7	30	⚂⚂	8	30	⚂⚂	9	30	⚂⚂	1	30
⚂⚃	8	31	⚂⚃	9	31	⚂⚃	1	31	⚂⚃	2	31
⚂⚄	9	32	⚂⚄	1	32	⚂⚄	2	32	⚂⚄	3	32
⚂⚅	1	33	⚂⚅	2	33	⚂⚅	3	33	⚂⚅	4	33
⚃⚃	2	34	⚃⚃	3	34	⚃⚃	4	34	⚃⚃	5	34
⚃⚄	3	35	⚃⚄	4	35	⚃⚄	5	35	⚃⚄	6	35
⚃⚅	4	36	⚃⚅	5	36	⚃⚅	6	36	⚃⚅	7	36
⚄⚄	5	55	⚄⚄	6	55	⚄⚄	7	55	⚄⚄	8	55
⚄⚅	6	56	⚄⚅	7	56	⚄⚅	8	56	⚄⚅	9	56
⚅⚅	7	57	⚅⚅	8	57	⚅⚅	9	57	⚅⚅	1	57

D | Gradiška grad čestit prisavzkoga kraja,
Vilu če ti svetit, koj to o pogaja,

Dj | V-Varadinu gore glasne vile stoje,
Koje odgovore na pitanje tvoje,

E | Đo Ivanić Gradu glasno vila poje,
Koja tebi rada tve pitanje pove.

F | Da ti vila zgodi z-odgovorom na to,
Vu Karlovec hodi, ne veliko blato.

BELOVAR.			KOPRIVNICA.			KRIŽEVCI.			LIKA.		
Vil.		Vers.	Vil.		Vers.	Vil.		Vers.	Vil.		Vers.
⚀⚀	9	1	⚀⚀	1	10	⚀⚀	2	10	⚀⚀	3	10
⚀⚁	1	2	⚀⚁	2	11	⚀⚁	3	11	⚀⚁	4	11
⚀⚂	2	3	⚀⚂	3	12	⚀⚂	4	12	⚀⚂	5	12
⚀⚃	3	4	⚀⚃	4	13	⚀⚃	5	13	⚀⚃	6	13
⚀⚄	4	5	⚀⚄	5	14	⚀⚄	6	14	⚀⚄	7	14
⚀⚅	5	6	⚀⚅	6	15	⚀⚅	7	15	⚀⚅	8	15
⚁⚁	6	7	⚁⚁	7	16	⚁⚁	8	16	⚁⚁	9	16
⚁⚂	7	8	⚁⚂	8	17	⚁⚂	9	17	⚁⚂	1	17
⚁⚃	8	9	⚁⚃	9	18	⚁⚃	1	18	⚁⚃	2	18
⚁⚄	9	28	⚁⚄	1	37	⚁⚄	2	37	⚁⚄	3	37
⚁⚅	1	29	⚁⚅	2	38	⚁⚅	3	38	⚁⚅	4	38
⚂⚂	2	30	⚂⚂	3	39	⚂⚂	4	39	⚂⚂	5	39
⚂⚃	3	31	⚂⚃	4	40	⚂⚃	5	40	⚂⚃	6	40
⚂⚄	4	32	⚂⚄	5	41	⚂⚄	6	41	⚂⚄	7	41
⚂⚅	5	33	⚂⚅	6	42	⚂⚅	7	42	⚂⚅	8	42
⚃⚃	6	34	⚃⚃	7	43	⚃⚃	8	43	⚃⚃	9	43
⚃⚄	7	35	⚃⚄	8	44	⚃⚄	9	44	⚃⚄	1	44
⚃⚅	8	36	⚃⚅	9	45	⚃⚅	1	45	⚃⚅	2	45
⚄⚄	9	35	⚄⚄	1	58	⚄⚄	2	58	⚄⚄	3	58
⚄⚅	1	56	⚄⚅	2	59	⚄⚅	3	59	⚄⚅	4	59
⚅⚅	2	57	⚅⚅	3	60	⚅⚅	4	60	⚅⚅	5	60

G | Bellovar sada novi, pravičnu i čednu
Tam ju ti pohodi, da ti Vilu jednu.

Gj | V-Koprivnicu hodi, ter ku naj perv ztaneš,
Z-tum vilum govori, da vučen postaneš.

H | V-Križěvce je iti v-tom pitanju tvomu,
Z-vilum govoriti, koja se zna k-tomu.

I | Boljšu ti povedati nemorem priliku,
Za tu stvar izvedat, neg da ideš v Liku.

GJURGJEVEC.		SREM.		HRASTOVICA.		ILLOK.	
Vil.	Vers.	Vil.	Vers.	Vil.	Vers.	Vil.	Vers.
⚀⚀	4 10	⚀⚀	5 10	⚀⚀	6 10	⚀⚀	7 10
⚀⚁	5 11	⚀⚁	6 11	⚀⚁	7 11	⚀⚁	8 11
⚀⚂	6 12	⚀⚂	7 12	⚀⚂	8 12	⚀⚂	9 12
⚀⚃	7 13	⚀⚃	8 13	⚀⚃	9 13	⚀⚃	1 13
⚀⚄	8 14	⚀⚄	9 14	⚀⚄	1 14	⚀⚄	2 14
⚀⚅	9 15	⚀⚅	1 15	⚀⚅	2 15	⚀⚅	3 15
⚁⚁	1 16	⚁⚁	2 16	⚁⚁	3 16	⚁⚁	4 16
⚁⚂	2 17	⚁⚂	3 17	⚁⚂	4 17	⚁⚂	5 17
⚁⚃	3 18	⚁⚃	4 18	⚁⚃	5 18	⚁⚃	6 18
⚁⚄	4 37	⚁⚄	5 37	⚁⚄	6 37	⚁⚄	7 37
⚁⚅	5 38	⚁⚅	6 38	⚁⚅	7 38	⚁⚅	8 38
⚂⚂	6 39	⚂⚂	7 39	⚂⚂	8 39	⚂⚂	9 39
⚂⚃	7 40	⚂⚃	8 40	⚂⚃	9 40	⚂⚃	1 40
⚂⚄	8 41	⚂⚄	9 41	⚂⚄	1 41	⚂⚄	2 41
⚂⚅	9 42	⚂⚅	1 42	⚂⚅	2 42	⚂⚅	3 42
⚃⚃	1 43	⚃⚃	2 43	⚃⚃	3 43	⚃⚃	4 43
⚃⚄	2 44	⚃⚄	3 44	⚃⚄	4 44	⚃⚄	5 44
⚃⚅	3 45	⚃⚅	4 45	⚃⚅	5 45	⚃⚅	6 45
⚄⚄	4 58	⚄⚄	5 58	⚄⚄	6 58	⚄⚄	7 58
⚄⚅	5 59	⚄⚅	6 59	⚄⚅	7 59	⚄⚅	8 59
⚅⚅	6 60	⚅⚅	7 60	⚅⚅	8 60	⚅⚅	9 60

J | Odidi v Gjurgjevec, ako ni teškoče,
Onde ti zvedavec Vila kazat hoče.

K | V-Sremu se najde, ka zna to povedat,
Zato tamo hajde, ako želiš zeznat.

L | V-Hrastovečki lozi je vila vre seda,
Tamo se ti yozi, istinu poveda.

Lj | To za malo štimaš, al' je vnogo znati,
Zato se ti imaš V-Illok prešetati.

POŽEGA.		BROD.		KOSTAJNICA.		SENJ.	
Vil.	Vers.	Vil.	Vers.	Vil.	Vers.	Vil.	Vers.
⚀ ⚀	8 10	⚀ ⚀	9 10	⚀ ⚀	1 10	⚀ ⚀	2 10
⚀ ⚁	9 11	⚀ ⚁	1 11	⚀ ⚁	2 11	⚀ ⚁	3 11
⚀ ⚂	1 12	⚀ ⚂	2 12	⚀ ⚂	3 12	⚀ ⚂	4 12
⚀ ⚃	2 13	⚀ ⚃	3 13	⚀ ⚃	4 13	⚀ ⚃	5 13
⚀ ⚄	3 14	⚀ ⚄	4 14	⚀ ⚄	5 14	⚀ ⚄	6 14
⚀ ⚅	4 15	⚀ ⚅	5 15	⚀ ⚅	6 15	⚀ ⚅	7 15
⚁ ⚁	5 16	⚁ ⚁	6 16	⚁ ⚁	7 16	⚁ ⚁	8 16
⚁ ⚂	6 17	⚁ ⚂	7 17	⚁ ⚂	8 17	⚁ ⚂	9 17
⚁ ⚃	7 18	⚁ ⚃	8 18	⚁ ⚃	9 18	⚁ ⚃	1 18
⚁ ⚄	8 37	⚁ ⚄	9 37	⚁ ⚄	1 37	⚁ ⚄	2 37
⚁ ⚅	9 38	⚁ ⚅	1 38	⚁ ⚅	2 38	⚁ ⚅	3 38
⚂ ⚂	1 39	⚂ ⚂	2 39	⚂ ⚂	3 39	⚂ ⚂	4 39
⚂ ⚃	2 40	⚂ ⚃	3 40	⚂ ⚃	4 40	⚂ ⚃	5 40
⚂ ⚄	3 41	⚂ ⚄	4 41	⚂ ⚄	5 41	⚂ ⚄	6 41
⚂ ⚅	4 42	⚂ ⚅	5 42	⚂ ⚅	6 42	⚂ ⚅	7 42
⚃ ⚃	5 43	⚃ ⚃	6 43	⚃ ⚃	7 43	⚃ ⚃	8 43
⚃ ⚄	6 44	⚃ ⚄	7 44	⚃ ⚄	8 44	⚃ ⚄	9 44
⚃ ⚅	7 45	⚃ ⚅	8 45	⚃ ⚅	9 45	⚃ ⚅	1 45
⚄ ⚄	8 58	⚄ ⚄	9 58	⚄ ⚄	1 58	⚄ ⚄	2 58
⚄ ⚅	9 59	⚄ ⚅	1 59	⚄ ⚅	2 59	⚄ ⚅	3 59
⚅ ⚅	1 60	⚅ ⚅	2 60	⚅ ⚅	3 60	⚅ ⚅	4 60

M | V-Požegu gda zajdeš, Vile redom zovi,
Onde jednu najdeš, koja ti to zgodi,
N | V-Brod ti je onditi Vilu poiskati,
Ako tvoje misli skrovne željiš znati.
Nj | V-Kostajnici sada Vila se nahodi,
Koja skrovnost rada, i misel pogodi.
O | Senj grad Vilu ima, tamo bude iti,
K'a če te zevsema vu tom vuputiti.

ZRINJ.		VIRJE.		PETRINJA.		VARAŽDIN.	
Vil.	Vers.	Vil.	Vers.	Vil.	Vers.	Vil.	Vers.
1–1	3 19	1–1	4 19	1–1	5 19	1–1	6 19
1–2	4 20	1–2	5 20	1–2	6 20	1–2	7 20
1–3	5 21	1–3	6 21	1–3	7 21	1–3	8 21
1–4	6 22	1–4	7 22	1–4	8 22	1–4	9 22
1–5	7 23	1–5	8 23	1–5	9 23	1–5	1 23
1–6	8 24	1–6	9 24	1–6	1 24	1–6	2 24
2–2	9 25	2–2	1 25	2–2	2 25	2–2	3 25
2–3	1 26	2–3	2 26	2–3	3 26	2–3	4 26
2–4	2 27	2–4	3 27	2–4	4 27	2–4	5 27
2–5	3 46	2–5	4 46	2–5	5 46	2–5	6 46
2–6	4 47	2–6	5 47	2–6	6 47	2–6	7 47
3–3	5 48	3–3	6 48	3–3	7 48	3–3	8 48
3–4	6 49	3–4	7 49	3–4	8 49	3–4	9 49
3–5	7 50	3–5	8 50	3–5	9 50	3–5	1 50
3–6	8 51	3–6	9 51	3–6	1 51	3–6	2 51
4–4	9 52	4–4	1 52	4–4	2 52	4–4	3 52
4–5	1 53	4–5	2 53	4–5	3 53	4–5	4 53
4–6	2 54	4–6	3 54	4–6	4 54	4–6	5 54
5–5	3 61	5–5	4 61	5–5	5 61	5–5	6 61
5–6	4 62	5–6	5 62	5–6	6 62	5–6	7 62
6–6	5 63	6–6	6 63	6–6	7 63	6–6	8 63

P Za tvu ztvar poznati, odidi do Zrinja,
To če ti kazati, vila komovina.
R Vila k'a to vidi, sada je na Virju,
Zato do nje idi, ter budi pri miru.
S Petrinja je stanje Vili, tamo idi,
Da ti se pitanje takovo izvidi.
Š K-Varaždinu hodi, tam se vila skita,
Ka ti to pogodi prez vsakoga mita.

VIROVITICA. Vil.	Vers.		PAKRAC. Vil.	Vers.		ZAGREB. Vil.	Vers.	
⚀ ⚀	7	19	⚀ ⚀	8	19	⚀ ⚀	9	19
⚀ ⚁	8	20	⚀ ⚁	9	20	⚀ ⚁	1	20
⚀ ⚂	9	21	⚀ ⚂	1	21	⚀ ⚂	2	21
⚀ ⚃	1	22	⚀ ⚃	2	22	⚀ ⚃	3	22
⚀ ⚄	2	23	⚀ ⚄	3	23	⚀ ⚄	4	23
⚀ ⚅	3	24	⚀ ⚅	4	24	⚀ ⚅	5	24
⚁ ⚁	4	25	⚁ ⚁	5	25	⚁ ⚁	6	25
⚁ ⚂	5	26	⚁ ⚂	6	26	⚁ ⚂	7	26
⚁ ⚃	6	27	⚁ ⚃	7	27	⚁ ⚃	8	27
⚁ ⚄	7	46	⚁ ⚄	8	46	⚁ ⚄	9	46
⚁ ⚅	8	47	⚁ ⚅	9	47	⚁ ⚅	1	47
⚂ ⚂	9	48	⚂ ⚂	1	48	⚂ ⚂	2	48
⚂ ⚃	1	49	⚂ ⚃	2	49	⚂ ⚃	3	49
⚂ ⚄	2	50	⚂ ⚄	3	50	⚂ ⚄	4	50
⚂ ⚅	3	51	⚂ ⚅	4	51	⚂ ⚅	5	51
⚃ ⚃	4	52	⚃ ⚃	5	52	⚃ ⚃	6	52
⚃ ⚄	5	53	⚃ ⚄	6	53	⚃ ⚄	7	53
⚃ ⚅	6	54	⚃ ⚅	7	54	⚃ ⚅	8	54
⚄ ⚄	7	61	⚄ ⚄	8	61	⚄ ⚄	9	61
⚄ ⚅	8	62	⚄ ⚅	9	62	⚄ ⚅	1	62
⚅ ⚅	9	63	⚅ ⚅	1	63	⚅ ⚅	2	63

J Virovitica je jedno lěpo mesto,
Tam vila pristaje, koja pove vse to.
K Nebi te rad trudit; ali za to zna-ti,
Vu Pakracu bu ti vilu poiskati.
L Jel' ti to 'zvediti tulika potreba,
Moraš iskat iti Vilu do Zagreba.

VILA PERVA, PÒLKA.

1 Neli zdravje blago koje nema cene?
Naj ti bu već drago, kak drage kamenje.
2 Takoveh je dozta, ki zahman nespiju;
Ter još v toj skerbnosti malo parodiju,
3 Žitek čast i blago on zakon dobavlja,
Kojega preslavno sam Bog blagoslavlja.
4 Gda je doba k-čemu, dalje neodvlači,
Da želenju tomu vreme nezapači.
5 Ki nezna v-dveh, nit v-treh, a u četireh nema.
Ta već vu Križih vse niti zna, nit ima.
6 Slazt ti se veselja novoga dogaja,
Kada tvoja želja na svoj cilj dohaja.
7 Nijedni zakoni prositi nebrane,
Gde pak mošnja zvoni, tu jezik prestane.
8 Naj ti v-onom z'fale, kaj je treba k-tomu,
Nečeš se požalet vu mišlenju tvomu.
9 Nezdvoj v-turobnosti, sreća hoče priti,
K'a te do radosti more pokrepiti.
10 Vnoga bi se deklić rada pokazala,
Al bi se znović roditi imala.
11 Da bi bilo na to, serdce v-shrambu dati,
Bolje nego zlato htela bi čuvati.
12 Ljubav se nesili, nit zapověd prima,
Gde ti serdce ljubi, tu obstoj zevsema.
13 Ako se prem drugi jako v-ljubav nude,
Koja tebe ljubi (nedvoj) tvoja bude.
14 Ljubi muža svoga žena mužu draga,
Al nut! nekakvoga pod otajnom vraga.
15 Teško se pustilá Troja obkolit',
Ni vendar obztala divojka v-teh letih.
16 Većkrat se je žena na muža tužila.
Kada je bljena, sama kriva je bila.
17 Da bi htela terpet, mogla bi još venca.
Vnoga lepo imat za čednog mladenca.
18 Vre zdavna bi rada, al' nemore biti:
Terpi dok si mlada, ništ nečeš zgubiti.
19 Neda koza vsaka mleka, ka je travu,
Nit se ufaj zlahka ti na vsaku glavu.

20 Koi se pošteno derži svoga reda,
Vsakoga ljubljeno pozdravlja, i gleda.
21 Koi zgubi vekši del življenja svoga,
Naj dobro čineči Dusi, moli Boga.
22 Komu jošče vezda ni vumreti betežniku,
Naj Bogu zahvali svomu pomočniku,
23 Neprilika gosta, nepokoj domara,
Ljubav teška dosta, za k'u se nemara.
24 Ti naj zaostati od puta dobroga,
Nečeš se kajati s vsega žitka tvoga.
25 Dugo vreme tomu, i spomenik prejde,
Berzo k-mestu svomu ta ztvar nazad nejde.
26 Morebiti nasladnost stoji v-senji koja?
Praznu anda radozt kaže senja tvoja.
27 Večkrat se prečudne ztvari izmišluju,
Da koga pokude, ali osmehuju.
28 Večkrat stvar ljubljena vu žalozt postavi,
Ne vsigdar medena slaščica v-ljubavi.
29 Verba tira listje, i gda počne gnjiti,
More se detešče pod ztarost dobiti.
30 Berzo onde glava pridohadja seda,
Gde zločesta krava volu zapoveda.
31 Nečakaj, moj dragi! pod ztarost ljubavi,
Ja vojake hvalim dok su mladi, zdravi.
32 Naj pervič izprosi od Boga življenje,
Potlam iz vse moči blago i čast i poštenje.
33 Veliko želenje jednoga človeka,
A malo činenje nedonaša leka.
34 Ja ti velim prošnji onoj mira dati,
Ideš v-prazni mošnji cekine izkati.
35 Šetujuć muž k-zlatu vupreže dva vola,
Ter v-naj vekšem blatu oztaneše mu kola.
36 Većkrat v-ternju lep cvet raste, i povehne,
Tak kreposti ov svet neda prave cěne.
37 Vsa si meni draga divojka ma mila,
Ar je tvoja snaga hvalu zaslužila.
38 Iz one ljubavi niš mi se nevidi.
Koju greh naztavi med zkrovnemi zidi.
39 Koi tebe ljubi, i ti ljubi njega,
Ter dalje negubi, želenja tvojega.

40 Prosi, ki se ženi, žene drugač nehte;
Golubi pečeni komu z-neba lete?
41 Ki prez vuzde jaše paripa oštroga,
Već ga misli ztraše neg paripa toga.
42 Vnoga je poštena, ka bi druga bila,
Da bi menjša cena poštenem hodila.
43 Gdegod se pravično serdce z-serdcem spravi,
Onde je prilično živlenje ljubavi.
44 Nebude meni star v-poztelji hriputal,
Mlad dragši je vsigdar če bi i šeputal.
45 Ki izbira vnogo, željeći del bolji.
Većkrat dobi ono, kaj mu ni po volji.
46 Kada pes kozt dobi, ku oglablju zubi,
Pajdaša si zlobi koga drugač ljubi.
47 Najdeš način k tomu, v-jedno mesto hodi,
Da tomu človeku nikaj nenaškodi.
48 Veseli se velikoči živlenja pošteni,
Ter bolje pomoči, za vnogo preceni,
49 Ki zna pred vremenom z-betega se stati,
Zna z-vekšem bremenom betežen postati.
50 Prijeten češ biti: kam priatelj kaniš,
I ljubav dobiti, v-kojoj se nevkaniš.
51 Ki nepočne nigdar, nigdar nedokonja,
Ki je doma vsigdar nimu treba konja.
52 Kaj nesem imela, prez tog' morem biti:
Norski se bi htela zato žalostiti
53 Čuvaj se od slike nevernosti škodne,
I tužne prilike, ke su ti prihodne.
54 Kakovu je čul Blaž takovu stvar kaže,
Ako li je pak laž, lagati pomaže.
55 Glej da neopadneš zbog kakve prilike,
I da nezapadneš vu boli velike.
56 Ako ov nemore, bude mogel drugi,
Naj ljudi govore, neću živet v-tugi.
57 Dve imam prihodne žalosti velike
K'e na vnoge škode, daju mi prilike.
58 Kak ne treba lasa vu jajcu iskati,
Tak nit zloga glasa Divojki zmišljati.
59 Ne si spoznal dosta moje dobre volje,
Ja ljubim zadosta, da nemorem bolje.

60 Človeku bi bolje vre samomu biti,
Neg' se do nevolje z-kem zlem pajdašiti.
61 Ne od verbe luga, ne vu dimu zlata,
Ne vu vuku sluga, ne vu vsakem brata.
62 Dober dobro ima, nikaj mu nefali,
Ljubav od vseh prima, i vsaki ga hvali.
63 Zločestog' suseda za zlo jutro krive,
Ki žive prez reda, on dugo ne žive.

VILA DRUGA, DRAGNA.

1 Dobrote nit zloče sreča ne pregleda,
Nego komu hoče, rada mu prigleda.
2 Budeš terpel vnogu zkerb od ove strani,
Moreš hvalit Bogu, ki te zla obrani.
3 Truda je prilika detcu k-nogam zravit,
A žalost velika vu grob nju postavit.
4 Nepokoj v mladozti i dneve v-žalostih,
Imat češ v-starosti, od detcah zločestih.
5 Ku k-ženitbi imaš zkerb, pusti na dalje;
Ar svadbene nemaš priprave, nit halje.
6 Kaj su tvoji dugi trudi spravljali,
To prez skerbi drugi budu razpravljali.
7 Tvomu če želenju zadovoljno biti,
Vu Božjem hotenju samo naj dvojiti.
8 Ki neterpi dima, on se malo greje,
Koj prosi, prima, ženje koj seje.
9 Ki kanenje svoje z-Božjum voljum ravna.
Njegova dobro je vsaka skerb opravna.
10 Ka si mogla iti za muža i smela,
Žal ti hoče biti da nesi hotela.
11 Divojačtvo koje preveć cifrala si,
Rado proti svoje dužnosti izgasi.
12 Vnogoj se ljubiti pravično dopada,
Akoprem dobiti već muža nenadja.
13 Ako nečeš moga navuka deržati,
Od posla češ toga vsu želju odgnati.
14 Od one je strani vre pripravno ovo,
Samo ti priztani, ter bude gotovo.
15 Ka je mudra žena vučit`ju treba ne,
Ako i ne poštena barem ti čedna je.

16 Pitaj: jošče jes'li divojka, ali žena,
Pak češ znat bude li i potlam poštena.
17 Smert hoče kak gosta čakat i prositi,
Od zla muža prosta ka bi rada biti.
18 Većkrat se prigadja, ak' je prem prez venca
Divojka nahadja po vsem tom mladenca.
19 Ztvar je iztinita, prez dvojnbe i laži,
Če jošče gdo pita slobodno mu kaži.
20 Kaj znam, zato više zpitavala nebi,
'Zneverit se neče kerv ni serdce tebi:
21 Vu zlom redu ztoi, nit si dobro čuti,
I smerti se boji; ali če ga minuti.
22 Krepost poglavita raste v-sred poštenja,
I Bog njoj dopita dugo let življenja.
23 V-povernenju zdravja, vnogo ne dvojiti,
Ali bolje mu valja, z-prigledbum dvoriti.
24 Ta je (moraš znati) v-oštariih navada,
Kaj potrošiš plati, pak te vidi rada.
25 Put tvoj dugši bude, nego ga ti kaniš,
Ter ti zavda tuge, kem se težko braniš.
26 Ako ti kaj zgine vu kakovoj hiži,
Od one družine vse z-darom zaliži.
27 Dobre češ prijeti v-kratko vreme glase,
Kaj imaš početi naj zakesnit za se.
28 Tva sreča velika, i blago vu slavi,
Bu jalu prilika, i v-pregone te zpravi,
29 Glej z kakvem dospetkom počinjaš tve trude,
Da zlo z-tvojem žitkom hodilo nebude.
30 Iz serdca dobiti sinka češ jednoga,
Koj hoče biti do veselja tvoga.
31 Zlo se v-hiži muči i svadja se zdeva,
Vu kojoj pevci muče a kokoš popeva.
32 Gda je k-čemu doba, naj se i trud bavi,
Kaja se do groba, ki sreću ostavi.
33 V-maloj prijetnozti, malo je poštenja,
I malo radosti zbog skupog goščenja
34 Željeti sad ovak, ter onak činiti:
Sama nesama kak moglo bi to biti.
35 Koj kaj prosi koga, dobre reči daje,
Da samo zadobi, zasadjuje Maje.

36 Ki dobro počima, pol dela vre ima,
Koj pak misel zpinja, prez truda niš ima.
37 Ka si zdrava, mlada (da moj navuk znadeš),
Vudaj se prek rada, da vu špot nevpadeš,
38 Naj z-mene zezvedat za zgubljeno blago,
Trucaš me povedat, kaj ti nebu drago.
39 Gde ni ognja sunca, tu ne nit topline,
Gde ne vernost serdca tu ufanje gine.
40 Dobro gospodarstvo, ne treba bežati,
Druge za skrivačtvo tvog' zla naj iskati.
41 Koji se obznane pri drage za dobe,
Ti se nevkane, nego ljubav dobe.
42 Razumna se žena v'giblje zleh rečih,
Muči kak bijena, gda serdit muž kriči.
43 Imali vupornju v-srěću, kad' posluje?
Ar razdertu škornju nigdo nekupuje.
44 Za muža j' silila, a potlam se kaje,
Kad' ga je dobila, to većkrat nastaje.
45 Ako ne bogat otec, nit su lica lepa,
Če te prosi Vdovec, vzemi ga prez hipa.
46 Tak se je zgodilo, drugač se oziva,
Tak većputi kreljuti laž leteć dobiva.
47 Oko ne krivično, reč iztinu veli,
Nut! serdce pravično z-tobum živet želi.
48 Ne zdrava vsaka jeztvina, nit vsaki napitek.
Jedna daje napredak, jedna gubi žitek
49 Ki vnogo posluje, a malo dobiva,
Vreme zkračuje, hasen nevuživa.
50 Betežnom človeku prigledbe se hoče,
Da leže po vračtvu 'zide iz teškoče.
51 Gde je mal za te mar, nit naj tamo iti,
Ako i pojdeš, bar naj tam dugo biti.
52 Ki dalje je od blizka, je i od ztrele dalje,
Gdo se doma stiska, nezgubi putem halje.
53 Če je prem stvar stara, ne se pogubila,
Neg je gospodara, samo premenila.
54 Nigdo te nevzeme v-dobro govorenje,
Neg ti se donese ki dar na poštenje.
55 Da vu ovoj dobi srěću nadobivaš,
Druge krivil zlo bi, sebe krivit imaš.

56 Mala glavobolja od želudca pride,
Ali ta nevolja zlehkoga odide.
57 Vu takovem stanu prez deceh je bolje,
Gde je zkerb za hranu i druge nevolje:
58 Nezkrati se maloj, ka bude prilika,
Gine parti staroj i cena i dika.
59 Ah teško se nosi stara parta z-duga,
Kad nigdo neprosi približaj se sluga
60 Serdce ti odpiram, persa su ti pragi,
'Z duše te izbiram priatelj moj dragi.
61 Bolje veruj oku, neg veruješ vuhu,
Ar tomu proroku je zelje v-terbuhu.
62 Pri človeku komu ki bolje opravlja,
Boljšu misel svomu hotenju dobavlja.
63 Na smert duga nemoč dopelja človeka,
Od ke mu ne pomoč i vračtva do veka.

VILA TRETJA, ZORA.

1 Nemre dozrelet vse, kaj se posadi,
Nit more prispeti vse kaj človek rad bi.
2 Gde nit v-pamet vzeti nemore priliku,
Človek zna dospeti v-nesrěću veliku.
3 Človek v-dobri volji pol žitka primlje,
A tuga v-nevolji pol žitka odnimlje.
4 Zpametna (veli se) žena ne prez ploda,
Ako muž nemore, njegova je škoda.
5 Akoprem te prose jezti prez pokoja,
Vendar ti nose radost deca tvoja.
6 Ako je prilika, včini, vre je vreme,
Naj ti puno mleka krave nosi vime
7 Zerno k-zernu pridaj, bude ti pogača,
Kamen na kamen daj, postane palača.
8 Ki vnogo želje, a malo se trude,
Malo se vesele, tak zpametni sude.
9 Prosit ter nedobit, i pravda prez suda,
Vnogo je bolje bit prez takvoga truda.
10 Staroga ja Vdovca zbog blaga vuzimam,
On vumre: Mladenca pak ztem blagom imam,
11 Koja srěću svoju na srěću oztavlja,
Rada žalozt koju, al' špot zadobavlja.

12 Koja zkače rada bosa zvan slobode,
Zdrava ter i mlada, rada se nabode.
13 Pri žerjavke male ruke merznu v-zime.
Pri ljubavi slabe ljubitelj izgine,
14 Takove prilike ljubavi nebeži,
K'e sreće velike k-tvojoj nose hiži.
15 Nečeš sira jesti od ovoga mleka,
Drugač to namezti, ar je neprilika.
16 Rada krivo reče, i muža prekani,
Al ga laž nateče, teško se obrani.
17 Vesel toj muž bude, ku najde poštenu,
Rad včini vse trude, da napravi ženu
18 Dobro je deržanje dobreh navad' 'mati,
Ki če ztat v-ljubavi, k zlu se nesme dati.
19 Smert na zkorom tebi, ali komu tvomu,
Ter ku mislil nebi, nesrěču vda domu.
20 Da bi se nerekla ztvar, k'a ni, nit nebu,
Nebi laži z-pekla, kričale tia k-Nebu.
21 Ne misel krivična, nit su zle reči blizu:
Ar ljubav pravična negleda na mitu.
22 Žitku ne zaveza z-dnevi, kad' duh sihne.
Od merzlog železa berzo se pogine.
23 Kak dobro želenje, nevelim ti drugo,
Tak imaš življenje veselo i dugo.
24 Zlo zna berzo priti, a kesno odide,
Nė mu se moč skriti, podpunoma zide
25 Z-mastnemi rečjami prijeti te hote,
Zadnijić pak pri slame čuvaj se sramote.
26 Koj se razgovarja od puta dobroga,
On već želi krava, neg napredka tvoga.
27 Koj je kaj našel, dobro v-shrambu meće,
Da je svoje našel: ki zgubi, nereče.
28 Z-razumom vse čini, kaj kaniš včiniti;
Ter konec premisli, vse če dobro biti.
29 Neče vlovit speči, nit ptice nit ribe,
Trud je k-tvoji sreći, potreben i brige.
30 Podveržen je človek nevoljam i boli,
Koje da Bog zvrači njega samog' moli.
31 V-dobrom drevu mravlja teško se nastani,
Da prez takvo sadja neplodno ostavi.

32 Osel tusti ztem već oslice naganja,
Tak i tebi ženeć nebu hasen hmanja,
33 Još čakaj pri tom, ter naglo neljubi,
Vu čakanju dobrom nikaj se negubi.
34 Bože dobri zvisi človeka mirnika:
Da bu v-njegve hiži mir, blago i dika.
35 Zkerb z-tugum nenosi, stoj vu dobri veri,
I slepi kokoši zerno se nameri.
36 Prosiš zahman tu stvar, ku je treba meni,
Ku nebi dal za dar nit bratu nit ženi.
37 Vdovcu jesu leta, i dece je dosti,
Berzo budeš sita, hižne nasladnosti.
38 Za čem sem mislila, kakti Duša za Raj.
To sem vučinila, hiteć sram na kraj.
39 Vnogi su sumljivi i krivo govore,
Suprot divojčici zlo reć se nemore.
40 Drugo je obečat, a drugo je dati,
Z lepem bogat rečjum biti more vsaki.
41 Ljubi nju moj dragi koja tebe ljubi.
Ter po pesjih tragih mladozti negubi.
42 Nebude zte melje hleba nit pogače,
Idu moje želje vu druge palaće,
43 Ka se rečih boji, njoj ne treba boja,
Nit je treba dvojit, verna ti je tvoja.
44 Dati vtergnut komu moj cvet još nesenjam,
Zaručniku momu moj venec zacenjam.
45 Moraš kčerka moja krotko muža slušat,
Ako nečeš boja i karanja kušat.
46 Put v-daleke kraje, i čudna pripetčenja,
Većkrat naperv daje človeku kakova senja.
47 Nit je vse pitvina, kaj zmočiti more,
Nit vse istina, kaj ljudi govore.
48 Vnogi hudo gledeć dobro misli v-glavi,
I malo govoreć vnoga dobra spravi.
49 Smert skače prek njive, vse vu grobje tira,
On ki dobro žive, dobro i vumira.
50 Vreme je vkanljivo tvojega življenja,
Zkerbi se marljivo za dobra činenja.
51 Če tog betežnika Bog neoslobodi,
Nema pomočnika nit v-gori nit v-vodi.

52 Naj zaoztavljati dobroga puta tvoga,
Gde moreš zeznati zrok napredka tvoga.
53 Suprotivno vreme, ali blata velika,
Putniku su breme, teška neprilika.
54 Ne ti to zgubljeno, kaj čuva Priatelj,
Za dobro shranjeno nebudi ti tuga.
55 Če misli jednoga duga nesplačuju,
Vnogo po vsud toga zle sreće skračuju,
56 Čudit se nemoj, da je sreča okorna:
Sreća ne nijednoj kreposti pokorna.
57 Ki trese jabuke, ka ta ga pogodi,
Koje biju ruke, bole, to ztem hodi.
58 Serdce ima mladi, stari pako blago,
Med ovemi ztvarmi zberi, kaj ti drago.
59 Čakaj dojde vreme, i bolšja prilika.
Kad' mine terplenje nadojde ti dika.
60 Bog ljubi čistoču, Bog će pomoć dati,
I ja moju hoču, dragomu čuvati.
61 Senja med tvojemi žalozt znamenuje,
Al' da z-rečmi zlemi tebe gdo popljuje.
62 Od istine vre već nesu te zezvede,
Veruvat je bolje neg da pitat ide.
63 Na človeka neglej da malo govori,
Priliku njemu daj, morebit već ztvori.

VILA ČETERTA, MILANA.

1 Vslišana prošnja ona bit nemore,
Gde zagluša mošnja, gda vusta govore.
2 Kruto kesno takaj po velikom trudu,
Tve misli na cilj svoj dopeljane budu.
3 Srěćen je bil tvoga narodjenja danek,
V-sreći si zbog toga ti, i tvoj oztanek.
4 Zkerb daje priliku, z-njum se nje truditi,
Prez zkerbi, tak je, neje moči biti.
5 Negda seme krivo, ar se većkrat zgadja,
Da iz vsake njive pšenica neshadja.
6 Teško je onomu Človeku do smerti,
Ki si k-žitku svomu zlo breme naperti.
7 Jezt v-jutro privčeni, čaka lehko obed,
I koj se mlad ženi, biva otec i ded.

8 Z-skerbjum dohadjaju blago kak i stanja,
Koji menje vživaju, hasen od imanja.
9 Da bi znati mogel, gde ti zlo če priti,
Onu bi priliku dalko h'tel obiti.
10 Da bi muži ženam jezik podrezali,
Tiheše (veruj nam) žene bi imali.
11 Ztari jesu leni, mladi čudne čudi.
Ž-vdovicum se ženi, samo dober budi.
12 N'e ti parta draga prilika ne cela,
Iz drugog' orsaga čakaj ljubitelja.
13 Koja se nekrati prijet, i da t' rada kušca,
Ona če i puščat terbuh na terbušca.
14 Otajna njevolje ljubav tebi steče.
Čem je pokrit bolje, ogenj bolje peče.
15 Dosta budeš vžival žitka nepokoja,
Ako budeš siluval, da ta bude tvoja.
16 Kaj se odvlači, vsigdar nepogine,
Vu ovi palači tebi gozti včine.
17 Koja gòd priseže mužu, ne bijena,
Takva rada leže i z-drugem skrivena.
18 Vsaki more znati, ar to ne ztvar nova,
Kakva je bila mati, kči bude takova.
19 Kaj Vrag jenkrat vzeme, to već nepoverne,
Čtet je teško bremo černo z-table černe,
20 Blaga bu dobitek ali po teškoči,
Z-kojem za ves žitek hočeš si pomoči.
21 Oružje nezameći, gda je punte doba,
Muči na te reči, pune su nazloba
22 Veruj, al' glej komu veruvati imaš?
Zkrovnosti vsakomu zaufati nemaš.
23 Smert stoji tvoja (moj sinko!) v-Božjoj ruki,
Čuvaj se od boja nečeš poginuti.
24 Dugo češ živeti ali zbog jalnosti,
V-nazlob češ dospeti, i vu obšanosti.
25 Boli betežniku nesu dugo ove,
Sreća k-dugšem žitku berzo zdravje zove.
26 Ljubav je prijaznozt veselo objela:
Za veliku radozt, i na ztan prijela.
27 Ov put bi ostavit za sad' bilo bolje:
Neg se zadobavit na putu nevolje.

28 Gdo če kaj dobiti po prošnji od koga,
Mora poniziti predi serdca svoga.
29 More se zgoditi ali kruto kesno:
I onda če biti skoro malo čestno.
30 Serdce ti veselo, dobra je ta senja,
Dobro tvoja, čelo ti naklanja sreća.
31 Nemoć je gotova, gde ne, kaj je treba,
Gde neje cipova, primidar se hleba.
32 Da nebi razsipal bil kajkud semešće,
Leže bi nasipal tvoje krave vime.
33 Muž je ženi glava, zato nosi roge,
Ar drugem podava njegva žena noge.
34 Ja bi ti dala svet, za te zveličiti,
Ako češ ga prijet, naj se ti ženiti.
35 On mi je povoljen, i bogat zevsema,
Koj je zadovoljen, kaj od Boga ima
36 Lehko dojde k-blagu, koga Bog pomaže,
Na vsaku priliku, želja mu se slažę.
37 Ako nečeš biti od muža bijena:
Naj za muža iti, al' si vzemi hrena.
38 Koj predi dojde, naj ga ti bežati,
Naj po zlu odide, kaj nemreš deržati.
39 Još letos v-snoboke v-tvoju hižu pridu,
Daj ztarešem zroke, da prazni ne odidu.
40 Dabi zub vsaki put bila si iznela,
Založaja zgriznut, nebi čem imela.
41 Totu imaš sebi ljubav stanovitu,
Ku za vnogu nebi drugdi dobil mitu.
42 Al' kaj rečem, včini, al' me naj pitati,
Ovde ti počini, ak češ mir vživati.
43 To pri tebi stoji, ali včini reda:
Da se nerazdvoji, već se tam zaseda.
44 Dozta ju malovredni i sramotni pače,
Koji nisu vredni svoje nosit hlače.
45 Ka se Boga boji, i poštenje ljubi,
Naj nigdo nedvoji, da dober glas zgubi.
46 Vesel je, ki dobi, ter nazad nedaje;
A ki pak pogubi, taj tužen ostaje.
47 Laži po nazlobih hmanjega človeka,
Je pravo vu zlobi senja ovulika.

48 Jedne naj ružneša ljude laž pomore:
A druge naj lepša iztina nemore.
49 Od tvojega zelja neboli te glava,
Misel priatalja staroga je prava.
50 Zahman ga vre vrače, već ufanja nema,
Z-koga se kerv 'z tače človeka zevsema.
51 Vreme ide mimo, i doba prehadja,
Sad dobro včinimo, smert blizo dohadja.
52 Kaj je bilo dalko, to blizo prihodi,
Na vsako, znaj, telo smert jenkrat pogodi.
53 Gde ne ztar priatelj, ne ljubavi prave,
Nit tudja obitelj da ti lepe sprave.
54 Ako je bogec knez, nesluži mu dika,
Na putu prez penez nemoč je velika.
55 Ki seje, gde gnoji, boljše žito ima,
Ki gde miti prosi, te berže doprima.
56 V-kojoj hasen spravi nebi spoznavala,
Nebi si trud glavi za nju zavdavala.
57 Veruj mojem rečjam, ar vnogi govore,
Komu igra srěća, dobro tancat more.
58 Gde ti nepomažu nit dobre, nit zle reči,
Tu se naj pokažu palice, po pleči.
59 Kajti ne mladenca (ar ih je i malo)
Cvetje tvoga venca vdovcu je dopalo.
60 Nebudi ti dug čas vre češ partu dati,
Do leta za tvoj pas, buš se zvala mati.
61 Reč jednoč spuščenu, neišči po tragu.
Nit ztvar izgubljenu, ka je prešla k-vragu.
62 Na hasen veliku, al' jedno veselje,
Al' tvoje na diku izpunjene želje.
63 Veruj rečim ovem, koje su rečene,
Nesmo (dati povem) k-lažim privčene.

VILA PETA, BELKA.

1 Zahman glavu trude, i pamet tešččiu,
Želje, ke neplode, norske se veliu.
2 Prošnje su poštene i hote se ztati:
Vu tom ti več mene nemaš zpitavati.

3 Nakanjuje človek, Bog odlučuje,
Tva misel je Vojnik, koi tešć putuje.
4 Za sreče priliku, buš se znal potiti,
Al vendar veliku nečeš zadobiti.
5 Čuvaj se od rane, al' vudarca koga,
Tak zdravje ostane čez života tvoga.
6 Čem na boljšu zemlju, boljše seme ztaviš,
Z-tem boljšu k-veselju, žetvu zadobaviš.
7 Tvoj te hoče zakon na časti poztavit,
Ali naj teškoče v-krepostih ostavit.
8 Prav ti povem k-tomu ter z-malemi reči,
Tva nemarnozt tvomu put zakonu preči.
9 Blaga češ imati, al' ga vžiti nečeš,
Drugi če nositi kaj ti v-srambu mečeš.
10 Ja bi vu čuvanju bolje hasnuvala,
Na sto krav, neg na nju čebi zkerb imala.
11 Oreh, osla, ženu moraš tuč i biti,
Ako hoćeš k-čemu to troje vu žiti.
12 Vsaka bi rada svoj mladem' čuvat venec,
Al' se nemre k svakoj vteknuti mladenec.
13 Da bi bogateša ali lepša bila,
Ti bi si perveša sreće zadobila.
14 Ka hoče svoju, z venci glavu venčuvati,
Njoj se ne z-mladenci treba noruvati.
15 Gde ognja ne, totu ne takaj ni dima,
Ki nima dobrotu, nit ljubavi ima.
16 Totu išči mira i stana ljubavi,
Ki vnogo izbira, rad gorše dobavi.
17 Z-njum se razveselit ti se hočeš teda,
Drugu ču taiti: ljubav nema reda.
18 Gingav, slab muž ženi ne jako po volji,
Drugi (veruj meni) bil bi za nju bolji.
19 Tešku nepriliku ov put če ti dati,
Čuvaj se priliku, zberi za ostati.
20 Moral bi to bolje z'vedat i iskati.
Koj bi po volje nazad h'tel imati.
21 Beteg, ali koje malo razbolenje!
V-komu nebu tvoje zkraćeno življenje.
22 Glej komu veruješ, jeli je pravi tvoj,
Niti vse, kaj čuješ, veruvati nemoj.

23 Pravoga zadosta obećanja nema,
Zato skazlivosti nevěruj zevsema.
24 Ako ti smert neda steklo jadovito,
Vumreš teda negda v časti stanovito,
25 Letos z-tvojem žitkom zkoro težko bude:
Sparajse z-napitkom i beži hman ljude.
26 Totu je već straha, neg' je neprilike,
Ne smerti još maha nit potrebno vike.
27 Dobro se je znajti, neznimaj nit halje,
Nemaš tam zajti, neg' se zpravljaj dalje.
28 Htevaj za ztvar bolju moje dete hodit,
Na tvoju nevolju ova more škodit.
29 Netrudi se više, ta je prošnja zaoztala,
Če bil bi raneše prosil, već bi hasnuvala.
30 Če bi moglo biti, kaj je treba zato;
Človek bi včiniti z-blata mogel zlato.
31 Daj misli pokoja, da se razveseliš,
Ne daleko tvoja sreća ku želiš.
32 Čuvaj se od sadja k-jeseni bliže.
Ar rado poradja betege i griže.
33 Sine češ vnogoverstne zadosta imati.
Još se tvoj neče vsaki smed njih zvati.
34 Koj se operti v-ženenja ljubavi,
Teške si do smerti on zkerbi dobavi.
35 Star konj, star katana, star pes cenu gubi,
Brada mu je zasrana, ki pod starost ljubi.
36 Kaj gdo po zlom činu ali krivično spravi,
Tomu se po sinu al' vnuku raspravi.
37 Rada se vužiže prez podteka sama,
I ztem berže, bliže čem je k-ognju slama.
38 Spodobit za sada těbe neznam komu,
Vidim da si kriva ti zlu sama svomu.
39 Vekše bi veselje z-mladencem imala,
Da bi tvoje želje na dalje zderžala.
40 Da bi se ti bolje vu jednom deržala,
Poleg tvoje volje muža bi imala.
41 Reć jenkrat z ustčena nigdar se nevrati,
Nit parta zgubljena, naj nju ztokrat plati.
42 Vu gozti su osla sokači vodili,
Da bi njim derva ali vodu nosili.

43 Dobra je prilika, kajti je dopalo,
Ljubav je velika ali poštenja malo.
44 Vpitomi medveda, vreme, i pozoja,
Ta sad tverdoglavna još morebit tvoja
45 Tihu, poštenu, i mužu pokornu,
Ja za dobru ženu deržim i razbornu.
46 Glej na putu tvomu, čuvaj se tatbine,
Da tebi al' komu tvojeh kaj ne zgine.
47 Čebi 'krali tati, pak nazad davali,
Malo bi im znati, dabi hasnuvali.
48 Nesreću nekoju ne jako veliku,
Ovu senju tvoju imaš na priliku.
49 Teržcu i katani nevěruj kaj kaže,
Jeden rad prekani, a drugi rad laže.
50 Kak ti meriš komu, tak ti se odmerja,
Če bolj včiniš komu, bolje ti zamerja,
51 Rodit trave verti takove nemogu,
Ke od nagle smerti občuvati mogu.
52 Koji nezakaplja v-serdce zkerbi vsake,
On se sed nadeja i ztarosti jake.
53 Nedaj se zloj volji, zla volja neplodi,
Bog je čuvar bolji, on ti nenaškodi.
54 Ako i doneseš kaj većkrat moreš priti,
Akoli pak nikaj, ztem moreš oditi.
55 Vse z-vremenom biva, vse z-vremenom hodi,
I želja dospeva, da te radost vodi.
56 Koj potrebu ima, koga kaj prositi,
Za kvar naj neštima, lepu reć troštiti.
57 Ki se izručuje Bogu v-ponizenju,
Dobro napreduje vu vsakom mišlenju.
58 Ja rože rumene zaručniku goim,
Da mi ka povehne, toga se neboim.
59 Gda ti je muž serdit, primi vodu v-vusti
Ter naj vodu pustit, neg' kad on serd pusti.
60 Prez muža živeti vnoge dobro mogu,
I tako služiti vu čistoče Bogu.
61 Laglji je špot jeden doma, neg dva vani,
Z-tem putom ov tjeden doma ostani.
62 Vu vremenu glej ti za stvar, ka ti sgine,
Ter počinka nedaj nikomu od družine.

63 Skerbi za prilike, srěće, i tvog žitka,
Drugač čul buš dike tvoga nazlobnika.

VILA, SESTA, GOLKA.

1 Nekomu je drago, neg ki zna iskati,
On more najt' blago, i napreduvati.
2 Nebudi ti dug čas, niti dugo vreme,
Ar na zkorom svoj klas tvoja želja prime.
3 Ki išče taj najde, ki prosi taj ima,
I tva prošnja zajde cpunjena zevsema.
4 Ki misli veliko, a malahno čini,
On kaže tuliko, da pri pameti ni.
5 Koj srěću ima, naj se nezprenaša,
Neg srěću (naj štima) da i večkrat odnaša.
6 Veselo i zdravo, srěćno i častno,
Nazvešćam ti ovo Golka Vila leto.
7 Detca su veselje roditeljom svojim,
I do vaše želje, vu tom ja nedvojim.
8 Sam Bog dobro večni zakon blagoslavlja,
Koji se pravično v-njegvo ime spravlja.
9 Ženitbu k-starosti nigdar neodvlači,
Ženi se v-mladosti komu se rači.
10 Koja je poštena, verna je mužu svomu,
I ova je žena hvaljena vu tomu.
11 V-delu je poštena, vnoga, veruj meni,
Ali je zapeljana misel slaboj ženi.
12 Zla žena, ljut jezik nezpodobna vije,
Ali je muž hman človek, ki ženu ne bije.
13 Mladi lepše gleda, i bolje opravlja,
Stari zaspi z reda, ter drugem ostavlja.
14 Partu, ka je teška, skoro češ zgubiti,
I žena viteška dragom mužu biti,
15 Samom mi je draga polek serdca moga,
Nevražena snaga divojačtva tvoga.
16 Tebe samo z daleka priatelsko ljubi,
Ar ti ima človeka, ki ju boljše snubi.
17 Vsu želju ostavi, ka ne od napredka,
I ove ljubavi zbog časti i žitka.
18 Ljubnik (tak se reče) lovcu se zpudobi,
Ki ves lug obteče, ter komaj dobi.

19 Dobrog prihednika vsaki prerad prime,
I dragog človeka vu kakvo god vrimo.
20 Moraš putovati, neskerbi se za seme,
Lehkek češ imati put, i dobro vreme.
21 Koj je to našel marljivo je shranil,
Da bi ti ponašal, to ne on nakanil.
22 Glase nepovoljne zkoro hočeš čuti:
V-tužnosti zlovoljne ti hočež zdehnuti.
23 Već puti se govori, kaj se nepremeri,
Ter iz jedne, stvore laži tri četiri.
24 Kuliko je h'tenjo, dabi moči tuliko.
Tvoje bi poštenje zišlo na veliko.
25 Smert sleduje lovce, povsud strele hita,
I naj boljše plovce vtaplja nit nepita.
26 Kaj pitaš za žitek, za smert moli Boga,
Blizo je dospotek vre živlenja tvoga.
27 Na skorom teškoče ove h'te minuti,
Ter se drago hoče zdravje povernuti.
28 Mlad lotriš k-starosti malo blaga spravlja,
Gda po nemarnosti starinu razpravlja
29 Srěćnomu človeku, ne samo kaj čini
Prihadja na diku, nego kaj i nakani.
30 Teško ali vendar moreš znat da bude,
Nemaš na pomoć dar, a ti čini trude.
31 Misel ka neplodi, naj se prav ostavi,
Špotaju se ljudi maršečovoj zpravi.
32 Golubi pečeni z-neba ne letiju,
Ki su k-delu leni, malo zadobiju.
33 Beteg hočeš takov još letos imati,
Drugem ljudem kakov sram te bu kazati.
34 Gde ga ne prijeti, ali odkud dati,
Tu ga ne kaj vzeti, moraš dobro znati.
35 Ki se bolje trudi on bolje dobiva,
I ki već med ljudi spravi, već vuživa.
36 Počakaj priliku, naj se još ženiti.
Na vekšu ti diku potlam hoče biti.
37 Je nekaj i vu tomu, da je samo volnja,
Al' je mužu svomu verna i povoljna.
38 Ovde je vuna kruto dobre cene,
Zaručniku kruna zaručenja vehne.

39 Teški jesu kvari z-ženum, ka nesluša,
Ka za reć nemari, naj palicu kuša.
40 To bi bil tvoj posel čakat mladu glavu, .
Ali lačen osel griže vsaku travu.
41 Počkaj još za vreme tvoj muž još dalko je,
Ako ti ne za breme iz pod parte tvoje.
42 Ako moj muž nedobi nikaj po meni,
Dobi vendar nekaj, moj venec zeleni.
43 Priatelj mlad mari z-tobum jesti piti,
A za te se stari nekrati pobiti.
44 Ako misliš hlače svoje sam nositi.
Nemaš totu tvoje ženitbe prositi.
45 Pokaraj sam sebe, ar vu tomu bludiš,
Ka ne ljubi tebe, da ti nju tak ljubiš.
46 K-kojem ljudem zajdeš, budi njim na volju,
Ar tak pri njih najdeš, za se ljubav bolju.
47 Prez straha mogu biti tebi puti ovi,
Dober glas češ dobiti, koj ti se gotovi.
48 Al' gdo zgubi svoga konja, psa, al' pišče,
Predi nego koga potvori, naj išče.
49 Dobro jedno, ova tvoja senja kaže,
Koja je gotova, da te Bog pomaže.
50 Pusti hincu reć prejti, nit se zkerbnog kaži,
Skoro če vreme dojti, da ostane v-laži.
51 Vsaki rajši kaj ima, za se če lupiti.
Kajti ljubav počima od sebe ljubiti.
52 Opadeć večputi čini se pripećenje,
Da more zvernuti človeku živlenje.
53 Dobra volja čini pol serdca človeku,
Od zkerbi počini, daj serdcu priliku.
54 Rasluči vu hiži tvojoj, smert blizu je,
Akoprem smert gdo beži, smert neogibljuje.
55 Ki bi rad vnogu moć v-bogastvu dobiti,
Njemu je dan i noč treba v-zkerbi biti.
56 Imaj zkerbi, trude i Boga molenje,
Tak izpunjeno bude vse dobro želenje.
57 Prošnja se vusliši, najde dobru volju:
Ali ti nevtiši serdčenu nevolju.
58 Čistomu obrazu malo je vode triba,
Blatnomu se gazu, dober konj vugiba.

59 Z-menum malo koje, moj muž dobi blago,
Neg' poštenje moje to mu bude drago.
60 Tihoča vu ženi, dobrog muža čini.
Ki neda ztraha leni, on muž je i ni.
61 Pošteneše plačaš vsigdar v-oštarii,
Neg se k-njemu zvračaš, ki za te nemari.
62 Dober put; dober dan, dobra srěča takaj,
Dar je vnogo vredan, nit je pital zakaj.
63 Zahman tvoje slediš, zahman činiš trude,
Neg' kad tata z'vediš, plačeno ti bude.

VILA SEDMA, ROZNA.

1 Gda je tebi drago, doba je i vreme,
Divojačtva blago da zmeniš za breme.
2 Lepo je zadosti bogatstvo i poštenje,
Imaš je v-starosti i na vse živlenje.
3 Ovomu se nemaš k-čemu veseliti.
Neg če drugo imaš, moreš vesel biti.
4 Iz te prošnje nikaj nebude za sada,
Samo ti zabit naj, ako bude kada.
5 Je cena i vuni, prez loja i mesa,
Naj se misel spuni, ak' prem od marčesa.
6 Sokač juhu daje, a Bog deli srěću,
Čuvaj ovu, ka je, teško dobiš vekšu.
7 Ov tebi od znanja navuk imam dati,
Da od porezanja imaš se čuvati.
8 Detce ti se dalo bude v-obilnosti,
Ali kruto malo vu njih nasladnosti.
9 Nebeske zmožnosti Bog dobri i mili,
K-tvojoj nasladnosti z detcum te nadeli.
10 Prez hasni se trudit to razum nekaže,
V-ljubavi je bludit gde se stan neslaže.
11 Kaj je predi je bilo, to sem pozabila:
Vre za svoje telo pokoj je dobila.
12 Poštenje vu ženi to je lepo blago,
Draga je ta meni, ar je i njoj drago.
13 Ka od muža biti neželi bijena,
Mora podnositi, i bit' dobra žena.
14 Mlad je za te boljí, on se razgovara,
Star k-ženskoj nevolji v-posteli se kara.

15 V-tugji orsag za ženu budeš odpeljana,
I još po vremenu vu časti deržana.
16 Ja nebi detetu te zganjke činila,
V-devetomu letu divojka si bila.
17 Gde je serdce čisto, i tela, i volje,
Ljubav je zaisto, da ne treba bolje.
18 Kak vidim i čujem v-vnogom dobrom mistu,
Ja sama svetujem tebi ovu istu.
19 Kada te živlenja ufanje ostavi,
Zarad zveličenja duh k-Bogu pripravi.
20 Priatelj rad vidi priatelja svoga,
Veselo tam idi poleg sveta moga.
21 Ki bi slušal mene, taj put bi ostavil,
Ar ne na njem cene, ki bi zadobavil.
22 Od hižnoga tata teško se je čuvati,
Nego zapri vrata, v-hižu ga naj puščati.
23 Vre ti se prilika hoče prigoditi,
Tvoga ti jalnika da češ pridobiti.
24 Ki lehko veruje, lehko se prevari,
Mlad rad zmišlje dostakrat i ztari.
25 On od tebe sebi samo serdce želi,
Ki hodi tak k-tebi, da dare nedeli.
26 Od dreva če dojti tebi v-morenje,
Moraš z-Bogom pojti na to govorenje.
27 Od stanja i Blaga vse skerbi ostavi,
Če ti duša draga, za nju se pripravi.
28 Teško če kaj biti od zakona tvoga:
Drugo nadozpeti hoče zverhu toga.
29 Pravičnog človeka Bog neče ostavit',
Blaga če velika, i dika dobavit'.
30 Želja če obesna bi v-Nebo vodila,
I Bogu bi tesna vre nebesa bila.
31 Bog sam dobru želju milostiv pomaže:
I k-tvomu veselju tu prošnju prilaže.
32 I zlomu činenju dober čas zna teči:
I tvomu mišlenju neču drugo reči.
33 Sreća dobro pride, ali zna oditi,
Ter kada odide, neda se vloviti.
34 Koj se sam čuva, Bog ga pričuvavlja,
A ki se nečuva, i Bog ga ostavlja.

35 Bude još z-vremeni, akoprem neštimaš,
Neg' ti poveć meni; kuliko vre imaš?
36 Detce v-obilnosti bude ti se dalo;
Ali nasladnosti i veselja malo.
37 Kuliko ja vila prav morem spoznati,
Ova če ti mila još za herbtom spati.
38 Vu sreći vustoj, ku Bog da, i vzima,
Blažen je muž, koj dobru ženu ima.
39 Ako se prem rada spomina, i šali;
Dobra je navada, vredna da se hvali.
40 Zle reči, korbača, i palic zadosti:
To imaš kolača tvoje okornosti.
41 Vdovca jesi zdavna ti mogla imeti,
Al' si vsa pripravna, z mladencem živeti.
42 Naj ti glavu dug čas već nevčini sedu,
Na skorom češ čut glas, da snoboki idu.
43 Mladence ljubiti draga gospodična.
I divojkum biti, misel je krivična
44 Serdce je pravično v-njemu proti tebi,
Da bolje prilično nebi našel sebi.
45 Ti si pri pameti ona pri imetku.
Moreš nju vzeti k-tvojem' bolšem žitku.
46 Zkoro se poverne zdravje betežniku,
Ako se neskrati zderžati priliku.
47 Zločestoga gosta malo bi želela,
Dapače bi ga z-mosta obaliti h'tela.
48 Ki sebe, i svoj put v-Božje ruke daje,
Nemore on zginut, nit se puta kaje.
49 Poišči i pitaj za 'no, kaj ti zgine,
Doklam vu drugi kraj tajno nepremine.
50 Vreme nepovoljno ali ogruščenje,
Al' serdce zlovoljno za ko zapuščenje.
51 Iz zemlje sreća (istina je) je izašla.
Z-neba gledeča, ku pravicu je našla.
52 Vu onem nedvoj, da krivo poveda,
Ki zna, ter se boji kaj Bog zapoveda.
53 Čuvaj se živine, koja ne pitoma:
Ako pri družine želiš vumret doma.
54 Zarad zveličenja naj si moli Boga,
Komu već življenja ne za dugo svoga.

55 Jabuke su zrele, trest' bi se imele,
Ar da bi povehle, cenu bi zgubile.
56 Blago spravlja človek, zloče z-tem zakriva,
Ali za drugi vek z-tem malo dobiva.
57 Koj vnogo želi, a malo posluje,
Malo se veseli, a vnogo bluduje.
58 Ljubav se neterži, neg se plača dojka.
Čij konj bolje beži, toga je divojka.
59 Da bi i kuliko verneše činila,
Napredka velikog' v-hiži bi imela.
60 Teško se je odvučat od stare navade,
I k-tomu privučat, gde radosti ne.
61 Kraljevo kralju je, Bogu Božje dati,
Telo, kad 'z praha je, prah mora postati.
62 Ne bu hasen tvoja, tamo se zvratiti,
Ako prem pokoja, neh te vre zkratiti.
63 Čuvaj se zabavi ali k'e nevire,
Ali rane glavne iz k'e god namire.

VILA OSMA, MILKA.

1 Tvoj zakon je tvoja sreća, moreš znati,
V-njemu češ pokoja željn imati.
2 V-ogenj se zahiti drevo, koje je prez ploda,
Tak dalje živeti, bude tvoja škoda.
3 Blago vnogo tvojeh tebi če ostati,
Poleg mislih mojih tvoje če postati.
4 Budi vu želenju jenkrat tvojem tiha,
Konec daj mišlenju, da nebude smeha.
5 Pošteno prositi zabranjeno neje,
Tva će prošnja biti ali to kesneje.
6 To ti nebude tak poleg suda moga,
Neg' bude naopak od mišlenja tvoga.
7 Većkrat se pripeti, (kak i z-tobum ide)
Da vu stareh letih boljša sreća pride.
8 Čini vse spodobum moje dete milo,
Da preteško z-tobum nebude hodilo.
9 Većkrat su zaludo i dva i tri trude,
Nit' je onda čudo, da kaj nepobune.
10 Ako li zla vnoga neželiš imati,
Moraš se od toga križa odkrižati.

11 Moglo bi kaj zato prez vse dvojnbe biti,
Da bi sę h'tel nato prav gdo potruditi.
12 Da bi se nevolje, ku nezna, bojala,
Svojem bi se bolje mužem pogadjala.
13 Priateljom klanja ruke vsa ljubljena,
Ali nego shranja mužu verna žena.
14 Muž je ženi glava, neka on govori,
Rada se zla sprava vu karanju stvori.
15 Vre lepota mine, kadi nema snage,
Niti su sedine mladi ženi drage.
16 Tu z-pametjum mojum stran nemorem znati.
Neg' te z-partum tvojum hote zakopati.
17 Do vezda si bila, neg se dobro derži.
Vre budeš čutila, kak se cepłju sverži.
18 Veruješ koji ženi? veruj rečjam mojem,
Vu jednoj te ceni ima z-serdcem svojem.
19 Komu mladost projde, koga jakost mine,
Berzo mu smert dojde, i v-grob ga porine.
20 Ovom betežniku, ne ta bol do smerti,
Hoče se po vračtvu zdravje povernuti.
21 Reči ljubeznive većputi se kažu:
I oči zklazlive svomu serdcu lažu.
22 Bog je zapoved dal Angelu svojemu,
Dabi te prigledal na putu tvojemu.
23 Oštre grožnje včini na vsekakve trude,
Po tvojoj družini podverženo bude.
24 Dragoga priatelja veseli zestanek,
Na koga ti želja bila vnogi danek.
25 Ki poštenju dvori, laži nezmišljuje,
Neg' ono govori, kaj vidi, ali čuje.
26 Zevsem pravo neče, ako ti prem veli,
Koj sebi izmeče terh tebi želi
27 Z-vudarca jednoga hočeš oboliti
I življenja tvoga z-tem konec dobiti.
28 Gde muž z-ženum 'slaga, lepo je poštenje,
Drag' muž, žena draga, i dugo življenje.
29 Zkoro ti je bolje, zvan hištva živeti,
Neg' križ i nevolje vu hištvu nositi.
30 Zkup človek a bogat, oslu se spodobi,
Ki nosi tovor zlat, a ne je ni zobi.

31 Ne išči grehotu, sama rada hodi;
Kajti pak špotu, ali duši naškodi.
32 Bu, neg nagovore lepe naj kratiti,
Znaš, da vsaki more v-rečih bogat biti.
33 Serdce človečansko višnji Bog razgleda;
Koj kanenje zvanjsko većkrat spunit neda.
34 Pravde, zkerbi, trude i ztroške nekoje,
Terpeti ti bude blizo k-smerti tvoje.
35 Boli ne velike letos češ terpeti,
Od keh neprilike dosti četi biti.
36 Nerazumno je ženu nato pak vučiti;
Ka nederži cenu, prez poroda biti.
37 Onde se namesti, kade tebe ljube:
Znaš, da puti gusti človeka zatrude.
38 Od ovde tebi ne treba dalje pojti,
Ova ti v-iztina na del hoče dojti.
39 Ja bi njoj poterla i ruke, i noge,
Da mi nestavlja već na glavu roge.
40 Mirnoga je hoda, rada špot požira,
Ali tiha voda, rada breg podira.
41 Dober i tih ženi dosta muž podnaša,
Neg' lonca nezverni, v-kom je vruča kaša.
42 Mladoga bi rada, i rada bi blago:
To je zlo za sada, daj milo za drago.
43 Ti bi skoro rada, ali još ne njega:
Zterpi dok si mlada, naj boljša je šega.
44 Onoj nit mišlenje sramotno ne drago,
Ka ljubi poštenje nad vse drugo blago.
45 Vsaki vu ljubavi i vsakoj priliki,
Naj predi postavi, kaj je k-njegvi diki.
46 Koj je živet vreden v-pomoči Višnjega:
Z-dužinum dobreh danov nadeljuje njega.
47 Ne od vsega smerti tomu betežniku,
Ako se prem sperti teško k-pervom žitku,
48 Riba i gost cene po treh dnevih nima,
Ako te prem negene, da ideš, rad ima.
49 Vnogi putnik ide čez tudje orsage:
Ter vu mesto pride, gde rodbinu najde.
50 Ztvar se lehko najde z-pitanjem, prez muke,
Doklam još nezajde z-drugeh, v-trejte ruke.

51 Nove priaznosti, al ku drugu sreću,
K-tvojej nasladnosti tve senje obeču
52 Bog istinu goji vu nebeskih dvorih,
Ki se Boga boji, istinu govori.
53 Da bi ljudi oka na persah imali:
Vnogo prez svedoka zla bi nahadjali.
54 Vudarci veliki red na smert priprave,
Ar su mali veki razbijene glave.
55 Samo je pervi dan vesel vu zakonu,
Drugi zkerbljiv, truden trjeti, i vsi k-tomu.
56 Tabor je za mlade i ženitba takaj.
Čakat sede brade z-ovem dvojem ti naj.
47 Nema se karati, ki če pošten ostat:
Len bit, nit pravdati, ki če biti bogat.
58 Pusti tu oditi, k-tugjemu orsagu,
Sebi češ dobiti dober stan i dragu.
59 Kaj bi ja želela vsem serdcem imeti:
Zato bi se h'tela bolje potruditi.
60 Vnoge sram v-kreposti živeti primara,
Da ni te čednosti, već bi bito kvara.
61 Serditi se nemoj, nit preveć skerbeti,
Ovak če žitek tvoj na vnogo let biti.
62 Telo, ko se rodi, mora i vumreti,
Smerti, kudgod hodi, nemore se skriti,
63 Gde vsakojačke je vnogo družine,
Čuvaj stvari vsake, da ti ka ne zgine.

VILA DEVETA, DOLKA.

1 Dobro drevo sobum, nosi dobro voče,
Tvoj tovaruš z-tobum detcu imat hoče.
2 Zkerbi vnoge k-tomu trude i žalosti,
Vu zakonu svomu ima človek dosti.
3 Hlepeć na to salo, jako zube brusiš:
Al' počkaj još malo, da slajše pokusiš.
4 Blago ima čudu; lehko se vuživa;
Ali se po trudu i sreći dobiva.
5 Da ti rečem čversto, kaj morem spoznati,
Kriva želja mesto nemore imati.

6 Vsigdi predi dobi. ki bolje podmiti.
To včini vu dobi, ako ćeš dobiti.
7 Vnogo misliš doseć' z-malemi rukami,
Znaš, da je rak preveć detetu z-nogami.
8 Ak prem sreća ide i leno i kesno:
Podpunoma zide pravično, i častno.
9 Dvakrat tebe hoče letos beteg terti,
Jeden teškoče a drugi prez smerti.
10 Neveruj lisici, milise zalično,
Reč lepa je i lice, a serdce krivično.
11 Bolje je v-imetku jednu stvar deržati:
Neg' sim tam po svetu drugu zizkavati.
12 Gde se nema kaj to od skerbnog želenja,
Onde stanovito ne trudit mišlenja.
13 Gorša je od vraga zla žena vu hiži,
Od takvoga praga dalko budi, i beži.
14 V-dobri ženi sledi takova navada:
Ako gde zlo vidi, da se vugne rada.
15 Prosim, da budete dobri dragi muži,
Ter dobro harete ženu, ka zasluži.
16 Pri starcu v-nesnagi jesu dugi časi,
Friškoj ženi dragi nesu sedi lasi.
17 Velikoga češ ti človeka dobiti,
Ali malo let skupa čete biti.
18 Još neznam za sada nikaj suprot tebi;
A krivo reči rada stanovito nebi.
19 Budu nepovoljne reči, ke češ čuti,
Koj spada na galge, neče vutonuti.
20 Još je dobro dosti tvojega živlenja,
I k-tomu radosti časti i poštenja.
21 Osebujni velik dar Božji postane,
Ako ov betežnik z-postele se stane.
22 Slobodno moreš it' ravno kakti domom,
Prijeten hočeš bit' i vsi ki su z-tobum.
23 Konj te pobit hoče na putu ovomu,
Druge se teškoče neboj telu tvomu.
24 Zagvor vučini pomoleć se Bogu,
Tve stvari vu istini izginut nemogu.
25 Zmutnju jednu tvoja senja znamenuje,
Čuvaj se, ar Boja smutnja izrokuje.

26 Zmisli nenaviden vnoge krive stvari,
Razumen i vreden za nje pak nemari.
27 Vojvoda je rekel, i to pravo kaže,
Hasni dobra misel ak prem nepomaže.
28 Iz med druge detce, dete češ hraniti,
Kojemu če lice zlo zkvarjeno biti.
29 Gde ne v-hiži mira, nit' prave složnosti,
Zlo se tu namerja i nesreče dosti.
30 Ženite se z-mlada, z-tara se ostavlja,
Seda pako brada roge zadobavlja.
31 Ne mačaha draga, kak je draga mati:
Zlo gde mora svoga gdo blaga čakati.
32 Bog, dobro želenje, i sreća pomaže,
Imaj poterplenje dobro ti se slaže.
33 Prosi za vremena, ako prosiš koja:
Ar tak zahitčena nebu prošnja tvoja.
34 Imaj još zterplenje i za ćasek trude,
Napredek mišlenja tvoga dober bude.
35 Dobrog priatelja ti imaš zgubiti:
Malo češ veselja do smerti imeti
36 Letos češ opasti vu boli velike,
Da ti budu masti iskali 'z pateke.
37 Ako ljubit moregdo koga zverhu sebe,
Već se reć nemore, neg ov ljubi tebe.
38 Kak ja znam i čujem, da je vredna hvale,
Ja ti nju svetujem ter prez vsake šale.
39 V-zahodu je sunce, megla na Okiču,
Gore se podpunce nigdar skup neztišču.
40 Za vernost je svoju hvalu zaslužila,
Če bi takvu koju već krepost imela.
41 Koj bi od navade mogel odvučati:
On bi vreden grade i sela imati.
42 Doklam bu kaj, bud'te veseli ljubleni:
Zatem z-hiže puste z palicum gonjeni.
43 Ne ljubim sedine, nit cveta, koj povehne,
Ja iščem topline, i topel išče mene.
44 Ljubi kača mleko, ljubi mačka salo,
Čakaš vre tuliko, počakaj još malo.
45 Ka se da popipat, objet, i kušnuti,
Neče dugo zderžat venca, če te čuti.

46 Pasti češ uztreljen, kak njih je već palo,
Za tobum raztužen bu tvoj Drag' ne malo.
47 Zkerbi tve velike, hote vučiniti,
Da ti duge veke nebude živeti.
48 Naj pre za zdravje dat jednom betežniku,
Treba mu prigledat vu hrani i liku.
49 V-mesto zahajala ja zaisto nebi:
Gde nebi spoznala priatelja sebi.
50 Koj z-cucki leži, on buhe zadobi,
Serdce ga zaboli, ki dojde v-naslobi.
51 Ztvar, ka ne zgubljena, neg' negdi zapala.
Za nju kak sem žena, nebi tuguvala.
52 Zle glasi, al trude prez hasni velike,
Al' ti podnest' bude, kakve neprilike.
53 Vsaki človek lažljiv, kak nam prorok kaže,
Al' nebudi sumljiv, da vsaki put laže.
54 Vnogi pelin za cvet, zlo za dobro vraća,
Vezda je takov svet; da ljubav neplača.
55 I staru sol ližeć, koza dobi salo,
I ti zahman nezpeć rodiš, ali malo.
56 Hitro se zasitiš ženitbene slasti,
Kesno skerb odhitiš, ka če te dopasti.
57 Mladost i lepota pri stari bradini,
Za svoga života niš dobra nevčini.
58 Najveć je takove na svetu ljubavi,
Ka ljubi, da love sebi boljše spravi.
59 Norc je mačku v-mehu kupil, da bi nju hranil.
Mneć, lepu i tihu, pak se je jako vkanil.
60 Nit vojzka nit meda nesprave komari,
Ljubav je iz leda, ka za te nemari.
61 Čemeren napitek, ki če ti se dati,
Čuvaj, da ti žitek na naglom neskrati.
62 Da bi sebe z-vinom ljudi negubili,
Z-přiličnem načinom duže bi živeli.
63 Čisto se za meglum nebo razvedruje,
Za zlem betegom zdravje se povračuje.